

forfatning, hvori man har vogtet sig for at røre ved Eiendommelighederne og hvad der har gjort sig gjældende i det Enkelte, alene for at gennemføre en almindelig Regel indtil det Allerspecielleste og aller Individuelleste, her er det ligeledes England. Jeg holder mig derfor overbevist om, at der slet ikke vil være nogen Fare ved, ogsaa i det foreliggende Tilfælde at gjøre en saadan enkelt Afvigelse fra hvad der nu er Reglen for de kirkelige Forhold i vort Fædreland, uden Frygt for, at vi derved ville udsætte os for at komme i væsentlig Strid med Behandlingen af vore kirkelige Forhold i det Hele, naar den kommer. Og med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit Forslag til i det Mindste at blive prøvet i Thinget.

Cultusministeren: Jeg befinder mig ved at skulle tage Ordet i denne Sag, hvilket jeg efter min Stilling ikke let kan undgaae, i nogen Banffelighed, der forsøges ved, at jeg er mindre bekendt med Fremgangsmaaden i dette Thing, end jeg burde være, tildeels ogsaa fordi Fremgangsmaaden i Tilfælde, af den Art, som det forhaandenværende, nemlig ved Behandlingen af private Lovforslag, ikke endnu ganske er fastsat eller har uddannet sig. Banffeligheden ligger egentlig deri at bedømme, hvorvidt man skal gaae ind i Sagen under den indledende Behandling, hvor der blot er Spørgsmaal, om Lovforslaget skal fremmes eller ikke, da der efter denne Behandling følger 3 andre.

Naar jeg betragter det for det ærede Thing fremlagte Lovudkast, skal jeg hverken nægte, at der i vort religiøse Liv har været Anledning til at ønske den Sag, hvorom dette Lovudkast dreier sig, ordnet anderledes, end den hidtil er ordnet, og jeg kan heller ikke paa nogen Maade misfjende den gode Aand, hvori denne Ordning er foretagen i det forelagte Lovudkast, mod hvilket jeg ikke kan have Noget i mindste Maade at indvende, skjøndt jeg, naar Lovforslaget kommer til Behandling, maatte finde Udskilligt at indvende mod Enkeltighederne. Naar jeg alligevel maa sige, at jeg finder det betænkeligt at bringe det derhen, at en Lov efter det forelagte Udcast, selv efterat der er foretaget Forandringer deri, skulde udgaae, saa synes denne Mening at maatte medføre, at jeg ogsaa skulde udtale mig mod overhovedet at fremme Lovudkastet til videre Behandling, og dog vil jeg ikke let kunne udtale mig mod det Sidste, allerede af den Grund, at dersom jeg ikke skulde gaae dybere ind i Sagens Realitet, vilde jeg derved udsætte mig for i høi Grad at blive misfjendt med Hensyn til min Bedømmelse af det Lovudkast, som foreligger. Jeg skal derfor indfrænke mig til at antyde med Hensyn til, at denne Lov endelig skulde blive bragt istand, hvorfra mine Betæneligheder reise sig. De reise sig fra den Side, som allerede er nævnet og omtalt af den ærede Forslagsstiller, nemlig fra Forholdet mellem dette enkelte Lovudkast og den Ordning, der forestaaer af vore kirkelige Forhold i det Hele.